

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12284** по описа за **2019** година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:203685611 против Решение на СРС –НО, 114 с-в по НАХД № 11923/2018г., с което оставя в сила Наказателно постановление № F366257 от 23.01.2018г., издадено от Заместник Директора на ТД на НАП С., с което на жалбоподателя, на основание чл.185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна в цялост на оспореното решение по съображения за неправилност на същото следствие на нарушение на материалния закон. Конкретно се твърди, че не са съобразени всички смекчаващи вината обстоятелства и наказанието, наложено на дружеството е явно несправедливо. В съдебно заседание касаторът – не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касационната жалба, се представлява от юрк. Р. с пълномощно по делото сочи, че жалбата е неоснователна.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да се отмени.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна. Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна. Въззивният съд е установил от фактическа страна, че :На 11.12.2017г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F366257 за това, че на 28.11.2017г. в 10.52ч., при проверка в търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС –зложна къща, е установено, че дневният оборот в брой от монтираното в обекта и въведено в експлоатация ЕКАФП, модел „D. DP-15KL,, с ИН на ФУ №DT381588 И ин НА фп 02644402, съгласно междинен отчет с № 00216552/ 28.11.2017г. е в размер на 0,00 лв. Фактическата касова наличност в касата на обекта е в размер на 7911.00 лева, съгласно изготвен опис на парите. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, като същите са активни. От КДФО за 2017г., се установява, че няма отразена „служебно въведена“ сума. Установената промяна в касовата наличност е в размер на 7911.00 лева и представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена на ФУ чрез операциите „служебно въведени“ суми в момента на извършването и с точност до минута. В резултат на извършената проверка било установено, че касаторът не е изпълнил задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност/начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Като доказателство за резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка сер.АА №0320851/ 28.11.2017г. на основание чл.110, ал.4, вр. с чл.50, ал.1 от ДОПК. Въз основа на горепосочения АУАН е издадено и наказателно постановление № F366257 от 23.01.2018г., издадено от Заместник Директора на ТД на НАП С., с което на жалбоподателя, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите. Постановеното решение е правилно, не се установиха смекчаващи вината обстоятелства, които да не са съобразени. Съдът е обсъдил и размера на наложеното наказание. Размерът на определената санкция е минималния и е съобразен с имущественото състояние на нарушителя, с възможността му да заплати наложената му имуществена санкция, както и с целите на генералната превенция, предвидена в чл. 12 от ЗАНН, поради което решението следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и

законосъобразно.С оглед изложеното –решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град ХХІ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на СРС –НО, 114 с-в по НАХД № 11923/2018г., с което оставя в сила Наказателно постановление № F366257 от 23.01.2018г., издадено от Заместник Директора на ТД на НАП С., с което на жалбоподателя, на основание чл.185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите, във връзка с чл.118,ал.4 от ЗДДС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.